Patriarhul Abraham

Cartea Genesei din nou, capitolul 22, începînd cu versetul 15, şi noi aşteptăm acum să vorbim pentru cîteva momente şi începem serviciul. Geneza 22, începînd cu versetul 15.

> *Şi îngerul DOMNULUI a chemat a doua oară din ceruri pe Abraham,*
>
> *Şi i-a zis, Prin Mine însumi am jurat, zice DOMNUL pentru că tu ai făcut lucrul acesta, şi n-ai cruţat pe fiul tău, singurul tău fiu:*
>
> *Că în binecuvîntare Eu te voi binecuvînta, şi în înmulţire Eu voi înmulţi sămînţa ta ca stelele cerului, şi ca* nisipul *care* este *pe ţărmul mării; şi sămînţa ta va stăpîni* porţile vrăjmaşilor *ei.*
>
> *Toate neamurile pămîntului vor fi binecuvîntate în sămînţa ta; pentru că ai ascultat de glasul Meu.*

2 Ce promisiune, din cauza ascultării! Ascultarea este ceea ce vrea Dumnezeu. Aceasta s-a spus odată, "Ascultarea este mai bună decît jertfa." A te supune Domnului este mai bine decît orice jertfă pe care tu ai putea s-o faci.

3 Noi avem în faţă acum un mare text, în seara aceasta, *Patriarhul Abraham,* care a fost numit "tatăl Credinţei," pentru că Dumnezeu i-a făcut promisiunea să moştenească pămîntul, şi Sămînţa lui. Şi aceasta este prin Abraham că noi, fiind morţi în Cristos, devenim Sămînţa lui Abraham şi sîntem moştenitori cu El conform cu promisiunea.

4 Acum, Abraham era doar un om obişnuit, nu era ceva special. Dumnezeu nu l-a chemat, atît cît avem noi vreo mărturie, pînă cînd el era în vîrstă de şaptezeci şi cinci de ani. Soţia lui, care-i era pe jumătate soră, fiind în vîrstă de şaizeci şi cinci de ani la timpul acela, ei probabil că au trăit împreună de cînd erau foarte tineri. Iar ea era stearpă, şi nu avea copii. Dumnezeu a chemat o separare completă, să se separe de restul lumii, şi de tot poporul lui, şi de tot neamul lui. Acolo era un lucru special pentru el să facă.

5 Şi cînd Dumnezeu aşteaptă ca tu să faci un lucru special, El pretinde o separare completă de orice îndoială. Voi trebuie să veniţi la o supunere deplină, să vă supuneţi la ce spune El.

Dumnezeu pretinde aceasta. Voi nu puteţi să o faceţi altfel. Şi, acum, El întotdeauna aşează un exemplu, şi acela era exemplul Lui, de o separare totală de toată familia lui, toate rudeniile lui, şi aşa mai departe, să umble o viaţă separată pentru Dumnezeu.

6 Anii au trecut, nimic nu s-a întîmplat, dar totuşi Abraham a ţinut înainte. El nu era descurajat. "El niciodată nu s-a clătinat la promisiunea lui Dumnezeu prin necredinţă, ci era tare, dînd laudă lui Dumnezeu."

7 An de an, aşa cum a trecut, fără îndoială că mulţi critici au venit pe acolo şi ziceau, "Abraham, părinte al naţiunilor, cîţi copii ai tu acum?" Aceea nu l-a clătinat. Fără copil, şi Sara era trecută de timpul vieţii, de a face copii, desigur, cu mult dincolo de menopauză, dar totuşi Abraham l-a crezut pe Dumnezeu tot la fel. El a făcut pregătiri pentru copilaş, pentru că el ştia şi era pe deplin convins că Dumnezeu nu putea face o promisiune ca El să nu fie suficient de mare să o urmeze.

8 Sămînţa lui ar trebui să gîndească acelaşi lucru. Indiferent cît de ireal părea aceasta, cît de nenatural părea aceasta pentru mintea naturală, totuşi Dumnezeu nu poate să facă o promisiune în care El nu este suficient de mare ca să poarte de grijă. Noi credem că şi astăzi este acelaşi lucru. Fiecare Sămînţă adevărată a lui Abraham crede acelaşi lucru. Nu contează în ce împrejurări, cîtă cunoştinţă am acumulat noi, cîte lucruri s-au întîmplat, cît de nenatural este aceasta pentru mintea naturală, cît de nechibzuit este, mai degrabă, pentru mintea naturală, aceasta nu contează cîtuşi de puţin. Dacă Dumnezeu a zis aşa, aceasta este. Şi Sămînţa lui Abraham este stabilită pe AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Aceea o stabileşte.

9 Noi aflăm, că la douăzeci şi cinci de ani mai tîrziu, era fără copii. Şi totuşi Dumnezeu era credincios să-şi ţină promisiunea Lui către Abraham, pentru că Abraham l-a crezut pe Dumnezeu. Băieţaşul a venit pe scenă, micuţul Isaac.

10 Apoi după ce micuţul Isaac a venit pe scenă, atunci noi aflăm că Dumnezeu i-a dat un test dublu. El a spus, "Acest copil . . ." După ce avea acum vîrsta de o sută şi cincisprezece ani, sau douăzeci, Abraham avea. El a zis, "Eu vreau ca tu să-l iei pe acesta, singurul tău fiu, şi să-l duci sus pe muntele pe care Eu ţi-l voi arăta, şi acolo să-l oferi, pe acest munte, ca o jertfă." Cu alte cuvinte, distruge fiecare dovadă pe care el o avea că promisiunea ar fi împlinită. Aceea era îndepărtarea tuturor lucrurilor naturale.

11 Şi Abraham a zis, "Eu l-am primit ca pe unul din morţi. Şi eu sînt pe deplin convins că El este în stare să-l învieze din morţi."

12 Acela este poporul acum Sămînţa lui Abraham, pentru că El ne-a înviat din morţi. Noi eram morţi în păcat şi fărădelegi. Şi Acela Care a fost în stare să-mi schimbe mintea, să-mi schimbe gîndurile, să-mi schimbe natura, să mă schimbe total, El poate să facă aşa cum îi place Lui. Orice spune El, eu cred că este Adevărul, şi fiecare Sămînţă a lui Abraham crede acelaşi lucru.

13 Abraham, nu nesupus lui Dumnezeu, a luat băieţaşul. Şi în dimineaţa aceasta, le-a spus slujitorilor, "Voi să aşteptaţi aici cu catîrii. Şi fiul şi cu mine vom merge acolo să ne închinăm, şi el şi cu mine ne vom întoarce." Oh, cum o să facă el aceasta? Cînd el merge sus pe vîrful muntelui, să ia viaţa propriului său fiu, şi încă zice, "Copilul, băiatul şi eu ne vom întoarce." El ştia că ceva trebuia să se întîmple. Şi el nu ştia doar cum urma Dumnezeu să facă aceasta; aceea nu este întrebarea lui. El ştie că Dumnezeu a promis-o.

14 Aceea este tot ce ne preocupă să ştim, Dumnezeu a promis-o! Cum o să fie aceasta? Eu nu vă pot spune. Dar Dumnezeu a spus aşa! El va trimite pe Isus Cristos, a doua oară, El va veni într-o formă fizică. El îi va pretinde pe ai Lui Proprii. Acolo va fi o mie de ani, mileniu de domnie pe acest pămînt, cu El, cu cei răscumpăraţi. Aceasta este ceea ce a promis El, şi noi aşteptăm ca ceasul acela să se apropie.

15 El a promis să vindece pe bolnavi, să învieze morţii, să scoată dracii. El a promis să o facă. El este acelaşi ieri, şi azi şi în veci. Cum? Eu nu ştiu. El a promis să o facă! Noi o credem; aceasta o stabileşte. Cînd un om îl crede pe Dumnezeu, el crede tot ce spune El.

16 Şi acela este felul în care Abraham l-a crezut pe Dumnezeu. Acum lui i s-a cerut să distrugă fiecare dovadă de care promisiunea Lui ar fi purtat de grijă, dar el a fost încredinţat că Dumnezeu putea să facă aceasta.

17 Acum, nu numai că El a dat această mare promisiune, El a dat-o Seminţei lui, de asemenea. Şi deoarece Abraham a fost credincios, şi a ţinut—Cuvîntul lui Dumnezeu pe care Dumnezeu i l-a promis, şi ştia că Dumnezeu putea să învieze acest copil. Şi el nu şi-a cruţat propriul său copil; dar (Dumnezeu) era un model despre Dumnezeu dîndu-şi Fiul Său,

desigur; aşa cum a dus el lemnele sus pe munte, şi aşa mai departe; aşa cum Cristos mai tîrziu a purtat Propriul Său lemn de jertfă, sus pe deal, unde El a fost răstignit.

18 Noi ne dăm seama că în aceasta, în a face aceasta, i-a plăcut lui Dumnezeu aşa de mult să vadă că Abraham L-a iubit mai presus de orice pe pămînt, chiar singurul lui fiu. El L-a iubit mai presus decît ar fi putut spune cineva, decît ar fi putut face cineva, el încă îl iubea pe Dumnezeu suficient ca să creadă Cuvîntul Său.

19 Toată Sămînţa lui Abraham îl crede pe Dumnezeu în acest fel. Ei îl cred pe Dumnezeu. Şi noi ştim că aceasta îi place lui Dumnezeu aşa de mult încît iată ce spune El, "Sămînţa ta va stăpîni porţile vrăjmaşului ei. Sămînţa ta va stăpîni porţile vrăjmaşului ei." Ţineţi minte, că aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Sămînţa lui Abraham crede aceasta. Dacă voi sînteţi Sămînţă veritabilă a lui Abraham, credinţa pe care a avut-o Abraham în Dumnezeu, este în voi. Şi voi credeţi, că ceea ce a spus Dumnezeu, Dumnezeu îşi ţine promisiunea Lui.

20 Şi El a spus aceasta, acum ţineţi minte, El i-a făcut promisiunea aceasta lui Abraham numai după ce El i-a dat un test. Sămînţa lui Abraham trebuie mai întîi să fie încercată, să vadă dacă ei într-adevăr cred Cuvîntul. Ţineţi minte, singura cale prin care el putea să ţină promisiunea lui Dumnezeu, deoarece el a crezut promisiunea lui Dumnezeu, şi a fost testat dacă el a crezut Aceasta sau nu.

21 Noi sîntem aduşi la acest test. Sămînţa lui Abraham, astăzi, este adusă la acel test. Vom lua noi Cuvîntul lui Dumezeu, sau luăm ceea ce a spus omul despre Acesta? Vom lua noi ceea ce a fabricat vreo organizaţie ca un crez, şi acceptăm aceea, sau luăm noi ceea ce a spus Dumnezeu? Dacă Cuvîntul lui Dumnezeu este adevărat, noi credem Cuvîntul lui Dumnezeu, indiferent de ceea ce spune orice altceva. Noi lăsăm ca fiecare cuvînt al omului să fie o minciună, şi a lui Dumnezeu să fie Adevărul. Adevărata Sămînţă a lui Abraham! Dar înainte ca voi să puteţi deveni acea Sămînţă adevărată, voi trebuie să treceţi prin examen, aşa cum a trecut Abraham, însuşi. El nu i-a promis numai lui Abraham, ci şi Sămînţa lui va stăpîni porţile vrăjmaşilor. Oh, doamne!

22 Gîndiţi-vă doar, patriarhul era deplin convins în aceasta, în examenul lui despre promisiunea Cuvîntului lui Dumnezeu, că era corect. Indiferent cum erau împrejurările, el totuşi a

crezut că Cuvîntul era corect. Abraham, marele patriarh, nu s-a clătinat niciodată în credinţă, cînd el a fost adus la acel timp de încercare. El a crezut că Dumnezeu era în stare să-l învieze din morţi. El a crezut aceasta, pentru că Dumnezeu a făcut promisiunea. Şi cînd Dumnezeu a făcut o promisiune că el va fi "tatăl naţiunilor," şi el a crezut că aceasta era aşa. El nu ştia cum va fi aceasta. Cînd a venit copilul, după ce el a fost încredinţat, douăzeci şi cinci de ani, atunci i s-a cerut să distrugă copilul, el încă ştia că promisiunea lui Dumnezeu era adevărată, şi el şi-a dat fiul.

23 Sămînţa lui, acelaşi lucru! Promisiunea lui Dumnezeu este pecetea, pentru acei ce sînt Sămînţa lui Abraham. Promisiunea este o pecete, un martor însemnat. Şi cînd noi credem fiecare Cuvînt promis, atunci pecetea ne este dată, prin care să confirme promisiunea. Vedeţi, dacă noi—dacă noi, fiind Sămînţa lui Abraham, noi mergem prin examen fie că noi o să credem Biblia, sau nu. Biblia este Cuvîntul lui Dumnezeu, deoarece Acesta este Dumnezeu. Şi apoi după ce voi aţi trecut prin examen, să credeţi.

24 Cînd unii dintre ei spun, "Zilele minunilor au trecut." Dacă voi acceptaţi aceasta, aceea este contrar Cuvîntului.

25 Dacă voi ziceţi, "Tu nu primeşti Duhul Sfînt, astăzi. Nu există un astfel de lucru. Doar cei doisprezece apostoli L-au primit."

26 Cuvîntul a spus, Petru L-a predicat în Ziua Cincizecimii, el a spus, "Pocăiţi-vă, fiecare din voi, şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, iar voi veţi primi darul Duhului Sfînt. Pentru că promisiunea este pentru voi, şi pentru copiii voştri, şi pentru cei ce sînt departe acum, chiar aşa de mulţi cîţi va chema Domnul Dumnezeul nostru."

27 Aceea este exact ceea ce înseamnă Aceasta. Aceasta este, acum dacă voi sînteţi gata să luaţi testul, testul de acid a lui Dumnezeu, şi să urmaţi acea reţetă, eu vă spun, că veţi afla că Dumnezeu îşi ţine Cuvîntul Lui, dacă voi Îl veţi crede. Aceasta este corect. Dar voi trebuie să treceţi prin acela, pentru că acela este pecetea; cînd voi îl puteţi primi, atunci voi veţi primi promisiunea. Pentru că, Aceasta este reţeta lui Dumnezeu, felul în care noi să o facem, şi acela este felul în care noi trebuie să urmăm Aceasta, întocmai ce a zis El. Acum nu doar pentru unii, ci "oricine," oricine crede, oricine se pocăieşte, oricine crede. Aceasta este pentru toate generaţiile, la toate

popoarele, oricine vrea să creadă Aceasta. Şi credinţa în Cuvîntul lui Dumnezeu vă aduce la această promisiune. Atunci, şi numai atunci, puteţi voi avea putere să posedaţi pecetea promisiunii.

28 Şi promisiunea pe care noi o primim, pecetea, este botezul Duhului Sfînt. Aceasta-i corect. De aceea este Dumnezeu în formă de Duh, voi fiind Cuvîntul Său în voi, atunci El vine înăuntru. Dacă voi primiţi Cuvîntul în voi, Duhul Sfînt este singurul lucru care poate să-l facă să trăiască, şi atunci voi aveţi promisiunea să stăpîniţi poarta fiecărui vrăjmaş care încearcă să vă atace. Aceasta este corect. Dumnezeu a promis-o, şi aceasta este aşa.

29 Acum, amintiţi-vă, că voi puteţi face aceasta numai atunci, şi numai atunci, după ce sînteţi testaţi prin Cuvînt.

30 Abraham a fost testat prin Cuvînt. "Vei crede tu, Abraham, că tu vei avea fiul?"

"Da."

31 Fiul a venit. "Acum distruge-l. Tu încă o crezi, Abraham?"

32 "Eu o cred, încă, pentru că Tu eşti în stare să-l înviezi din morţi."

33 Şi după aceea, El a zis, "Acum, Sămînţa ta va poseda poarta vrăjmaşului ei." Amin! După ce a venit testarea!

34 Haideţi să verificăm asupra unora din Sămînţa lui Abraham, în sămînţa naturală. Care, noi am fi astăzi Sămînţa spirituală. Dar haideţi să aflăm, prin sămînţa naturală, despre unii din aceia care au crezut promisiunea deplină a lui Dumnezeu, şi nu s-au îndoi-. . . [Porţiune goală pe bandă—Ed.]

35 Am zis, apropo, "De ce vrea o fată Creştină să-şi arate combinezonul ei? Eu nu pot înţelege aceasta."

36 Voi sînteţi născuţi din nou, din Dumnezeu, voi aveţi frumuseţea Duhului Sfînt să arătaţi ceea ce sînteţi voi, voi sînteţi. Voi aveţi virtute pe care aceste fuste scandaloase nu le au. Asta-i adevărat. O femeie adevărată a lui Dumnezeu, care se arată cu virtute, tu ai putea să fii de rîs, şi să fii numită de modă veche; dar tu ai ceva pe care ei nu o pot atinge, şi au pierdut-o şi nu o pot avea niciodată din nou. Asta-i adevărat. Voi aveţi virtute. Aceea este ce caută Dumnezeu, este virtute. Vedeţi?

37 Dar primul lucru, dacă există vreo întrebare în mintea voastră, să nu faceţi aceasta deloc. Să nu veniţi într-un rînd de rugăciune dacă există vreo întrebare în mintea voastră. Să nu veniţi numai dacă o credeţi absolut, stăruitor, că nu există nici o îndoială în mintea voastră, deloc, ci că voi o să fiţi vindecaţi, atunci voi veţi pleca de pe această platformă o persoană sănătoasă. Aceasta este adevărat, cînd nu există nici o întrebare în mintea voastră. Voi trebuie să credeţi pe Dumnezeu, nu credinţă prefăcută. Într-adevăr credeţi!

38 Şi Sămînţa lui Abraham crede aceasta pentru că Cuvîntul spune aşa, şi acesta este motivul pentru care noi credem. Nu pentru că cineva a criticat, pentru că altcineva a spus aşa. Pentru că Dumnezeu a spus aşa, aceea îl face Adevărul. Cînd Dumnezeu o spune, aceea rezolvă toate întrebările. El este ultimul cuvînt. El este ultimatumul. Cînd Dumnezeu spune ceva, aceea o stabileşte. Nu există nimic altceva care poate vorbi împotriva Acestuia. "Cuvîntul fiecărui om să fie o minciună, iar al Meu să fie Adevărul."

39 Acum aşa cum verificăm unele din aceste seminţe, să ne gîndim. Noi ne gîndim la copiii Evrei, eu îi am aici, gîndind despre aceia, despre copiii Evrei, după ce ei au fost încercaţi împotriva închinării la chip. Acum, vă amintiţi, că împăratul a zis, "Oricine nu se va pleca jos în faţa acestui chip, va fi aruncat în cuptorul aprins." Acum, aceşti copii au crezut căci Cuvîntul lui Dumnezeu era drept, ca ei să nu se închine la nici un fel de chip, dar cînd ei au venit acolo la expunere şi ei au fost încercaţi dacă o vor face.

40 Cînd, toţi ceilalţi copii jos acolo au primit şi au mers la închinare, ei s-au dus drept înainte în felul în care a spus împăratul. Ei au mers cu gîndul popular al zilei, că ei trebuie să o facă.

41 Şi cînd ei au fost încercaţi, dacă ei se închinau la chipuri şi încălcau Cuvîntul lui Dumnezeu, ei au stat devotaţi faţă de Cuvînt. Indiferent de împrejurări, ei au stat devotaţi faţă de Cuvînt. Şi cînd i-au aruncat în cuptorul aprins, promisiunea lui Dumnezeu a fost împlinită. Ei au stăpînit porţile duşmanului lor. Şi acolo era un al patrulea Om stînd acolo înăuntru, cu o cheie care a descuiat căldura de la foc, şi aceasta nu putea face nimic decît să-i lase liberi. Amin.

42 Cînd un om sau o femeie este gata să ia încercarea, încercarea acidului!

43 Vedeţi voi, ei trebuiau să meargă în foc. Şi atunci cînd ei au mers, ei erau în foc, şi singurul lucru care a avut loc, această încercare înflăcărată a descuiat numai, a luat—legăturile de pe mîinile lor.

44 De multe ori, Dumnezeu ne lasă, cînd noi ajungem cu totul legaţi cu lumea, legaţi, El lasă încercările aprinse să vină asupra noastră, unde noi trebuie să facem o decizie. Şi cînd noi facem aceasta, singurul lucru pe care încercarea poate să facă, cînd o Sămînţă reală a lui Abraham stă la— răscruciile unei decizii, şi el face decizia să slujească pe Dumnezeu, aceasta poate numai să taie legăturile şi să ne elibereze. Satan ar putea să vă dea o boală. El ar putea să vă dea un lucru, sau altul. Cum ştiţi voi că acesta nu este Dumnezeu care va pus la răscruci, să vadă ce fel de o—o—o decizie veţi face?

45 Ei au stăpînit poarta focului. Focul nu a putut să-i ardă. Nu a existat nici măcar un miros de foc pe ei, deoarece ei ştiau că ei erau Sămînţa lui Abraham, şi ei au stat pentru Dumnezeu şi Cuvîntul Lui. Ei au stăpînit—porţile vrăjmaşului, şi focul nu i-a putut arde, deoarece ei au stăpînit porţile.

46 Mai tîrziu, acolo era un om, un profet jos acolo, cu numele de Daniel. El ar fi...avut încercarea dacă el va sluji un Dumnezeu adevărat, sau nu. Şi cînd a venit la timpul acela, dacă el slujea unui Dumnezeu adevărat, sau se va închina unui Dumnezeu păgîn, el a refuzat să o facă; şi a aruncat sus jaluzelele, şi s-a rugat Dumnezeului lui, în fiecare zi. Şi el a fost luat prin aceea, printr-o pedeapsă a legilor federale, şi a fost aruncat într-o groapă cu lei. O grămadă de lei flămînzi au răcnit după el. Ce a făcut el? El a posedat poarta vrăjmaşului lui. Leii nu l-au putut mînca. Dumnezeu a trimis jos un Stîlp de Foc, un Înger care a stat între el şi leu.

47 El a stăpînit poarta duşmanului, pentru că el a fost încercat să vadă dacă el se închina unui Dumnezeu adevărat, sau avea o duzină de dumnezei păgîni la care el se închina. Astfel el a suportat încercarea, şi el a stăpînit poarta duşmanului. Leul nici măcar nu a putut să-l atingă, deoarece Dumnezeu era cu el. Promisiunea lui Dumnezeu a rămas adevărată, pentru că el era o Sămînţă adevărată a lui Abraham.

48 Moise, oh, un alt om mare. El a fost încercat, deasemeni, să vadă promisiunea pe care i-a dat-o Dumnezeu. "Eu voi fi cu tine cînd te vei coborî acolo." Şi cînd el a stat în faţa

imitatorilor darului lui, Iane şi Iambre au încercat să se ridice şi să imite tocmai lucrul care i-a fost poruncit lui Moise să-l facă. Şi Dumnezeu l-a chemat, şi el ştia că era acela care a fost însărcinat să facă aceasta, şi el a stat acolo şi a înfăptuit minunea aşa cum Dumnezeu i-a spus să o facă. Şi aici au stat imitatorii, să facă acelaşi lucru, dar aceasta nu l-a deranjat pe Moise. El a stat devotat la Cuvîntul lui Dumnezeu, şi el a posedat porţile, amin, vrăjmaşului, deoarece el a stat devotat faţă de promisiunea lui Dumnezeu, indiferent de cine încerca să imite aceasta.

49 Ce lecţie este aceasta pentru fiecare Creştin! Cînd voi priviţi în jur şi vedeţi un făţarnic, voi doar amintiţi-vă că el a încercat să imite un articol veritabil. Dar, aceasta înseamnă numai că există unul care este veritabil. Staţi devotaţi la Cuvîntul lui Dumnezeu! Nu contează ce vine sau se duce, ţineţi promisiunea Lui. Da, Daniel a stat devotat la Cuvîntul lui Dumnezeu.

50 Nu contează cîţi au încercat să-l imite, şi toate celelalte, el a stat devotat. Şi el a venit pentru un scop, să scoată pe Israel afară din Egipt, şi să-i ducă în ţara promisă. Şi cînd a venit timpul ca ei să meargă în ţara promisă, afară din Egipt, acolo a stat Marea Moartă în cale. Şi el a stăpînit porţile apei, şi porţile s-au deschis. Şi—apele au căzut înapoi, şi Moise a dus pe Israel în pustie, la muntele unde Dumnezeu l-a însărcinat ca să-i aducă. Amin. El a stăpînit porţile vrăjmaşului.

51 Tatăl său, Abraham, a avut acea promisiune, că Sămînţa lui adevărată va poseda poarta vrăjmaşului. Şi porţile apei erau închise, şi el nu a putut să treacă, şi aceea era cărarea datoriei. El trebuia să aducă pe acei copii la muntele acela. Dumnezeu i-a spus să o facă. Şi acolo a stat poarta în cale, şi el a stăpînit poarta vrăjmaşului.

52 Iosua, puţin mai tîrziu, cînd ei au venit la Cades Barnea, care era scaunul de judecată al lumii la timpul acela, acolo Israel şi-a întîlnit judecata lui. Noi aflăm pe Iosua şi Caleb, şi alţi doisprezece . . . sau—sau alţi zece. Unul din fiecare seminţie a fost trimis acolo să spioneze ţara pe care ei erau gata să o primească.

53 Şi cînd ei au văzut pe acei uriaşi mari stînd acolo, zece din ei s-au simţit aşa de rău, încît au zis, "Noi nu o putem lua. Aceasta este prea mare. Păi, priviţi la opoziţia pe care o avem." Dar cînd au venit înapoi să aducă raportul, ei au adus un raport rău.

54 De ce ar aduce ei un raport rău, dacă Dumnezeu le-a spus, "Eu v-am dat ţara aceea; ea este a voastră"? El le-a spus jos în Egipt. "Eu v-am dat această ţară. Ea este o ţară bună. Ea curge cu lapte şi miere."

55 Dar cînd ei au văzut opoziţia aşa de mare, zece dintre ei au venit înapoi şi au zis, "Noi nu putem face aceasta."

56 Acesta era Iosua, el a potolit poporul, şi a zis, "Noi sîntem mai mult decît în stare să o stăpînim. Noi sîntem mai mult decît în stare!" Pentru ce? El privea la promisiune. El era o Sămînţă adevărată a lui Abraham. Indiferent de cum era opoziţia, "Noi putem poseda poarta, pentru că Dumnezeu a promis ţara." Şi el a posedat poarta.

57 Mai tîrziu, cînd el a adus pe copiii lui Israel jos la rîu. Acolo stătea, în luna Aprilie, marele rîu, umflîndu-se. Iordanul coborînd din munţi, şi el era răspîndit peste cîmpii. Părea ca cel mai rău timp, al anului, că el putea fi acolo. Dar, totuşi, el era sămînţa lui Abraham. El ştia că el avea o promisiune, şi el era în linia de datorie. Dumnezeu i-a dat o vedenie, cum să facă aceasta, şi el a stăpînit porţile rîului. Cînd porţile s-au deschis, apa s-a dat drept înapoi în munţi. Şi Iosua şi Israel au stăpînit porţile vrăjmaşului, şi au trecut în ţara promisă, pentru că Dumnezeu le-a spus să o facă. Sămînţa adevărată a lui Abraham!

58 Fraţi şi surori, cînd el a ajuns acolo, Ierihonul era tot înconjurat cu ziduri, destul de înalt încît ei puteau să mîne trei cară pe vîrful lui. Cum puteau aceşti Israeliţi să o facă cu săbii împrumutate, culese, şi toate celelalte, şi beţe şi pietre, cum puteau ei să intre acolo înăuntru? Dar el încă era Sămînţa lui Abraham. Dumnezeu i-a dat o vedenie, i-a spus cum să o facă, zicînd, "Sunaţi o trîmbiţă." Amin. Aceasta este. "Scoate-ţi un strigăt, mărşăluiţi în sus spre zid, porţile vor cădea în faţa voastră." Amin! El era o Sămînţă royală a lui Abraham. El era credinciosul real a lui Dumnezeu. "Porţile vor cădea jos în faţa ta. Doar scoateţi un strigăt, şi sunaţi din trîmbiţă. Asta este tot ceea ce aveţi de făcut." Şi ce s-a întîmplat? Porţile au căzut jos, şi Iosua a luat cetatea.

59 Puţin mai tîrziu, noi aflăm că vrăjmaşul se regrupa şi mergea înainte, după aceea, şi chiar El a oprit soarele în traiectoria lui. Aşa cum am vorbit dimineaţa trecută, despre *Paradox*, El a oprit soarele pînă cînd el a stăpînit porţile vrăjmaşului. Amin. El ştia că dacă acel vrăjmaş ar ajunge

vreodată din nou împreună, ei erau împrăştiaţi, iar soarele cobora, şi Amoriţii, şi Amaleciţii, şi aşa mai departe, au fost împrăştiaţi pe acolo. Dacă ei ajungeau vreodată din nou împreună, şi să vină împreună, atunci el ar fi avut o mare greutate ca să-i scoată vreodată la iveală din nou. Şi acolo era doar un singur lucru care îi ţinea, acela era timpul. Şi El a oprit timpul. Amin! Amin! Există un lucru reţinîndu-l de la promisiune, acela era soarele, natura însăşi traversînd dincolo, iar El a oprit natura. De ce? El era o Sămînţă a lui Abraham. El a crezut promisiunea lui Dumnezeu. El l-a oprit, şi a stăpînit porţile. Da, domnule.

60 Aceşti oameni mari, toţi dintre ei sînt oameni mari. Dar voi ştiţi cînd ei, fiecare din ei, cînd ei au venit la poarta morţii, ei toţi au murit. Fiecare dintre ei au trebuit să moară. Deoarece ei erau oameni mari, "Ei au oprit— gura leilor, şi au scăpat de foc, şi de ascuţişul săbiei," şi aşa mai departe, după cum ni se spune în Evrei 11. Şi ei au stăpînit porţile vrăjmaşului, toţi în afară de un vrăjmaş, şi acela era moartea. Moartea i-a înghiţit pe fiecare din ei.

61 Apoi într-o zi, a apărut Sămînţa Royală a lui Abraham, Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu; Sămînţa lui Abraham, prin credinţă. Nu prin Isaac, sămînţa naturală; ei şi-au făcut partea lor. Dar aici a venit Unul Care nu a fost născut natural. Aici vine Unul care nu a venit prin dorinţă sexuală. Aici a venit Unul prin naştere prin fecioară. Fiul lui Dumnezeu, Sămînţa lui Abraham, ce mare Om a fost acesta! Alţii naturali au fost toţi născuţi prin naşteri naturale. Acest Om a fost născut printr-o naştere prin fecioară. Ce a făcut El cînd El a venit pe pămînt? El a biruit pe fiecare duşman pe care îi avea Satan. El a biruit totul.

62 Ce a făcut El? El a şezut afară şi a biruit boala. Acolo nu putea fi boală în jurul Lui; oriunde era boală, El o biruia. Ce a făcut El după ce El a biruit-o? El ne-a dat cheile, amin, zicînd, "Orice legaţi voi pe pămînt, Eu voi lega în Cer." Oh! Amin! Aceea este Sămînţa Royală a lui Abraham, promisiunea Lui. Duhul Sfînt în noi acum, cu cheile, ţinînd aceasta la boală. El a biruit boala. Boala nu poate sta în Prezenţa Lui. Şi El a spus că El ne-a dat cheile să facem acelaşi lucru, să biruim boala. "Orice legaţi voi pe pămînt, Eu voi lega în Cer."

63 Deasemeni, ispitirea, El a fost ispitit în fiecare fel ca şi noi. Ce a făcut El? El a biruit-o. Şi ce ne-a spus El nouă? "Împotriviţi-vă diavolului, şi el va fugi de la voi." El a biruit

boala pentru noi. El a biruit ispita pentru noi, a rupt jos porţile; a luat cheile de la ispititor, şi le-a predat credinciosului, din Sămînţa lui Abraham, şi a zis, "Dacă el vă ispiteşte, împotriviţi-vă lui, şi el va fugi de la voi." Oh, doamne! Împotriviţi-vă lui!

64 El a biruit şi iadul şi moartea. El a înviat a treia zi, zicînd, "Eu am biruit. Şi pentru că Eu trăiesc, şi voi trăiţi." Oh, ce promisiune! Aceasta este pentru Sămînţa lui Abraham. El a biruit mormîntul, a înviat a treia zi, pentru justificarea noastră. Cînd El a înviat, El era justificarea noastră. Ce ne face aceea pe noi? El a biruit boala. El a biruit moartea. El a biruit iadul. El a biruit mormîntul. El a biruit ispita. Oh!

65 "Acum noi sîntem mai mult decît biruitori prin El care ne-a iubit, şi şi-a dat viaţa Lui pentru noi," fiind Sămînţa Royală a lui Abraham. Cu acelaşi Duh a lui Dumnezeu în noi, care era în El, noi sîntem mai mult decît biruitori. Fiecare poartă a fost cucerită pentru noi. Singurul lucru pe care noi îl avem de făcut este să o stăpînim. Aceasta este deja biruită. Boala este biruită. Moartea este biruită. Iadul este biruit. Mormîntul este biruit. Totul este biruit, şi noi ţinem cheile, prin harul Său. Vă este teamă să le băgaţi în lacăt, şi să spuneţi, "Eu vin în Numele lui Isus Cristos"? "Cereţi de la Tatăl orice în Numele Meu." Eu Îl iubesc.

66 După ce au trecut două mii de ani, două mii de ani, şi El încă este aici în mijlocul nostru, Biruitorul cel puternic care a rupt perdeaua în două, care a luat fiecare boală, fiecare maladie, totul asupra Lui, şi a purtat slăbiciunile noastre la cruce, şi bolile noastre şi maladiile noastre, şi a triumfat asupra lor, şi a înviat pentru justificarea noastră, şi stă viu după două mii de ani, să se manifeste pe Sine ca un Isus Cristos viu, printre Sămînţa royală a lui Abraham care sînt moştenitori ai tuturor lucrurilor. Oh, doamne! Acei care după ce, merg prin încercare, promisiunea Cuvîntului! Dacă voi puteţi crede Cuvîntul, atunci voi sînteţi deasemeni Sămînţa lui Abraham. Aceea este cum veniţi voi la El.

67 Dacă voi nu puteţi lua acel examen al Cuvîntului, apoi dacă vă îndoiţi de Acesta, cu puţină suspiciune de El, voi deabea că-L credeţi, că există una sau alta, voi nu-L puteţi crede, atunci să nu veniţi în rîndul de rugăciune. Eu nici măcar nu m-aş apropia în jurul altarului, pînă cînd voi puteţi primi suficient har să ştiţi căci Cuvîntul lui Dumnezeu este adevărat.

68 Şi cînd voi rupeţi odată prin acel văl de necredinţă, atunci voi aveţi cheile în mîinile voastre, ale morţii, iadului, şi ale mormîntului, pentru că voi aveţi un Biruitor Care a biruit pentru voi. Atunci voi aveţi Evrei 13:8, care ne spune, "Isus Cristos este acelaşi ieri, azi, şi în veci." Cum o putem noi face?

69 Astăzi oamenii spun, "Oh, păi, eu îţi voi spune, El este într-un—un anumit fel, El este."

"El este acelaşi," Biblia a spus.

"Oh, păi, El nu face astăzi cum El a făcut."

70 Noi aflăm aceasta chiar acum, cînd noi vedem Cuvîntul Lui adeverit. Ce face aceasta? Aceasta Îl aruncă drept înapoi în poala lor. Amin.

71 Sămînţa reală a lui Abraham Îl crede. Ei Îl cunosc. Iar El stă, în seara aceasta, aşa cum El l-a întîlnit pe Abraham acolo sus în zilele lui Lot şi a efectuat acea minune, aşa cum El a făcut prin a-i spune Sarei ce a spus ea în spatele Lui. Isus a promis, Sămînţa Royală a lui Abraham, că Biserica va vedea acelaşi lucru tocmai înaintea Venirii Lui. Ce este aceasta? Aceasta trebuie să se întîmple. Dumnezeu a promis-o. Isus Cristos a confirmat-o şi a spus că aceasta va fi aşa, şi aici sîntem noi astăzi, după două mii de ani, Îl vedem în mijlocul nostru, încă Biruitorul puternic! El a biruit moartea, iadul, mormîntul, toată superstiţia; a luat Cuvîntul . . .?. . . ei. Da.

72 El a zis, "Dacă voi rămîneţi în Mine, şi Cuvintele Mele în voi, cereţi ce vreţi voi şi vi se va da." Ce era aceasta? Cuvîntul, Cristos, Care este în inima voastră. "Dacă voi rămîneţi în Mine, şi Cuvintele Mele rămîn în voi, atunci voi aţi biruit totul pentru că Eu am biruit pentru voi. Dacă voi rămîneţi în Mine, dacă voi Mă puteţi înţelege, dacă voi puteţi rămîne în Mine. Cel ce crede în Mine, care Mă primeşte; nu doar o credinţă prefăcută, ci poate să primească. Cel ce aude Cuvintele Mele, înţelege Cuvintele Mele, şi crede în Cel ce M-a trimis, are Viaţă veşnică; şi nu va veni la ispitire, sau condamnare, ci a trecut de la moarte la Viaţă." Acolo este El, puternicul Biruitor!

73 Aici este El astăzi, acelaşi ieri, azi, şi în veci. Aici este El efectuînd înaintea Seminţei lui Abraham, care este chemată afară din Babilon, chemată afară din Sodoma, chemată afară din lume, şi separată, arătînd promisiunea Lui întocmai exact. După două mii de ani, El stă aici în mijlocul nostru, în seara aceasta, acel Biruitor puternic, Cuvîntul lui Dumnezeu Care poate să discearnă gîndurile care sînt în inimă, şi intenţiile din

ea. Ce este aceasta? "Sămînţa ta va poseda porţile vrăjmaşului ei." Ce este aceasta? Aceasta este Sămînţa lui Abraham, Sămînţa royală, crezînd Cuvîntul. Şi Cuvîntul este—Cuvîntul este Dumnezeu.

74 Acum cînd noi vedem aceasta, noi putem striga cu ei, ca şi poetul din vechime.

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat;
Îngropat, El mi-a dus păcatele departe;
Înviind, El m-a justificat de bună voie pentru vecie;
Într-o zi El vine, O glorioasă zi!

75 Cineva a zis, "Tu îmbătrîneşti, băiete." Eu nu pot face nimic.

76 Eu am trăit de cînd eram un băieţaş, singurul meu scop pe care l-am avut vreodată este să văd Venirea lui Isus Cristos. Eu mi-am dat viaţa pentru acel scop. Eu încă sînt în amvon, ca un om bătrîn, eu cred aceeaşi Poveste, şi cel mai măreţ lucru la care mă pot gîndi este să văd pe Isus Cristos venind din ceruri să-i primească pe ai Lui. Dumnezeu, atunci a mea. . . Nu-i de mirare că noi putem cînta:

Toţi aclamează puterea Numelui lui Isus!
Îngerii să cadă prosternaţi;
Să aducă diadema royală,
Şi să-L încoroneze Domn al tuturor.

77 De ce? El este Biruitorul cel puternic. Dacă tu eşti în El, tu eşti în Cuvînt. El a spus, "Dacă voi rămîneţi în Mine, cereţi orice veţi vrea." "Ce vreţi voi." Pentru că fiecare poartă a fost deja cucerită. Atunci noi putem spune:

Căci fiecare promisiune din Carte este a mea,
Fiecare capitol, fiecare verset, şi rînd;
Eu mă încred în Cuvîntul Său Divin,Căci fiecare promisiune din Carte este a mea.

78 Prieteni, vă daţi voi seama ce înseamnă aceasta? Fiecare promisiune pe care Dumnezeu a făcut-o lui Abraham, fiecare promisiune care a fost vorbită prin profeţi, fiecare promisiune pe care Isus Cristos a promis-o pentru această zi, El este aici ca să o confirme şi să arate că El trăieşte pentru totdeauna. "Sămînţa ta va stăpîni poarta vrăjmaşului."

79 Cînd se ajunge jos la ceasul morţii. Voi ziceţi, "Cum este cu aceea?" Voi încă aveţi acea Posesiune ce a spus Pavel, "O

mormîntule, unde îţi este biruinţa? O moarte, unde îţi este boldul? Dar mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care ne dă biruinţa prin acel Biruitor puternic, Isus Cristos." Oh!

Îngerii să cadă prosternaţi;
Să aducă diadema royală,
Şi să-L încoroneze pe El ca Domn al tuturor.

80 În această seară, după două mii de ani, noi stăm să-L vedem, încă, Biruitorul cel puternic Care a rupt perdeaua care ne despărţea de orice promisiune a lui Dumnezeu, şi noi sîntem mai mult decît biruitori în El.

Să ne rugăm.

81 Tată Ceresc, aşa cum stăm noi aici, în această seară, în Prezenţa Duhului Sfînt, acea măreaţă Persoană a lui Isus Cristos în formă de Duh, Care a fost promis să vină asupra Seminţei lui Abraham, Sămînţa royală. Ne rugăm, O Dumnezeule, dacă există un bărbat sau femeie, băiat sau fată, înăuntru aici, care nu Te cunoaşte; ei au îndoială şi freamăte în mintea lor, despre Cuvîntul lui Dumnezeu, dacă Acesta este Adevărul sau nu. O Dumnezeule Mare, Care ai făcut promisiunea, vino în seara aceasta! Există o mare promisiune pe care Tu ai făcut-o, Doamne; Tu poţi ţine promisiunea aceea, Tu ai spus, "Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face şi el; mai mari decît acestea va face el, pentru că Eu mă duc la Tatăl." Tată, Dumnezeule, noi ne rugăm ca Tu să confirmi Cuvîntul Tău.

82 Există mulţi din copiii lui Abraham în seara aceasta, care sînt bolnavi. Oh, diavolul i-a stăvilit; ei i-au pus pe ei în interior, şi ei au răsucit cheia, şi au zis, "Acum voi trebuie să muriţi; voi aveţi boală de inimă. Voi aveţi *asta*, *aceea*, sau *cealaltă*, şi voi trebuie să muriţi."

83 O Dumnezeule, fie ca trîmbiţa jubiliară să sune, în seara aceasta, a Evangheliei, ca fiecare rob să poată merge eliberat! Isus Cristos a biruit porţile acelea. Noi ţinem cheile în mîinile noastre. Oh! "În Numele Meu ei vor scoate draci. Dacă voi cereţi ceva Tatălui în Numele Meu, Eu o voi face. Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face şi El. Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuţit şi mai puternic decît o sabie cu două tăişuri, tăind pînă să despartă şi măduva, şi chiar un discernător al gîndurilor care sînt în inimă."

84 "Şi cum era în zilele lui Noe, aşa va fi în venirea Fiul omului, căci ei mîncau, beau, se căsătoreau, renunţau la

căsătorie; mari programe de clădiri." Şi noi privim lumea, "Acolo vor fi semne, privelişti înfricoşătoare sus în cer (acestea sînt farfurii zburătoare), cutremure de pămînt în diferite locuri, marea urlînd (valuri de flux), inimile oamenilor slăbind (frică), durere între naţiuni, nedumeriţi de timp."

85 "Şi aşa cum era în zilele lui Lot, tot aşa va fi şi la venirea Fiului omului." O Dumnezeule, vino în această seară şi înfăptuieşte Cuvîntul Tău, vino în seara aceasta şi onorează credinţa copiilor lui Abraham. Noi îţi cerem aceasta prin Numele lui Isus Cristos. Amin.

86 Domnul să vă binecuvinteze, din belşug. Eu nu o să fac chemarea la altar chiar la acest timp. Eu o să las aceasta la dispoziţia voastră. Eu cred că, de multe ori, chemările la altar . . . Eu cred cu ei. "Dar atît de mulţi cîţi au primit, au fost botezaţi." Aceasta este, "Mulţi cîţi L-au primit." Noi urmează să ne rugăm pentru bolnavi.

87 Eu aş putea vorbi aici toată noaptea. Voi sînteţi o audienţă plăcută. Dar ceea ce spun eu este doar un om; dar dacă eu spun Cuvintele Lui, atunci acestea nu sînt cuvintele mele, ele sînt Cuvintele Lui. Dacă eu spun ceva, şi Dumnezeu nu susţine aceasta, atunci acela era cuvîntul meu. Dacă eu spun Cuvîntul Lui, şi El Îl susţine, cine este acel om păcătos bărbat sau femeie, băiat sau fată, care va pleca şi va zice că Acesta nu este aşa?

88 Isus, a spus cînd El a făcut aceste lucruri, ei ziceau, "Acest Om este un ghicitor. El este un drac!" Un ghicitor, oricine ştie că ghicirea este de la diavolul. El a zis, "El este un ghicitor." Dar aţi văzut voi vreodată un ghicitor să predice Evanghelia? Aţi văzut voi vreodată ghicitorul să scoată afară draci? Nu, într-adevăr, ei nu fac aceasta.

89 El a zis, "Acum, Eu Fiul omului vă voi ierta de aceasta. Dar cînd vine Duhul Sfînt, să vorbiţi împotriva Lui nu va fi iertat niciodată în această lume sau în lumea care vine, pentru că aceştia numeau lucrarea Lui Dumnezeu un duh necurat."

90 Dumnezeule fii milostiv cu noi, în seara aceasta, şi mă rog ca Dumnezeu să coboare şi să confirme acest Cuvînt în faţa voastră.

91 Frate, soră, acesta este sufletul meu. Eu trebuie să întîlnesc pe Dumnezeu. Eu sînt răspunzător pentru ceea ce eu vă spun.

Dumnezeu mă va ţine răspunzător pentru aceasta. Asta este adevărat. Ce bine mi-ar face aceasta să stau aici şi să spun aceste lucruri dacă eu ştiam că eu îmi condamnam sufletul meu la iad?

92 "Există o cale care pare dreaptă omului, dar sfîrşitul ei este calea morţii." Dumnezeu nu are nevoie de interpret. După cum am spus, El îşi interpretează Propriul Său Cuvînt.

93 "Sămînţa lui Abraham va poseda poarta vrăjmaşului." Credeţi voi aceasta? [Adunarea spune, "Amin."—Ed.]

94 Dacă eu aş putea să vă vindec, eu aş face aceasta. Cristos deja v-a vindecat. Singurul lucru, voi aveţi cheia în mîna voastră. Cheia aceea este credinţa voastră, ca să o apucaţi. Descuiaţi-o, în această seară, nu vreţi voi? În timp ce El vine în mijlocul nostru, acel Biruitor Puternic care a biruit fiecare boală, şi vine aici şi vă arată că El a făcut aceasta, pentru că El încă este Cuvîntul. "Şi Cuvîntul este un discernător al gîndurilor care sînt în inimă."

95 Ce cartonaş de rugăciune? B, unu la...De unde am început, seara trecută? [Cineva spune, "Unu."—Ed.] Haideţi să începem de la cincizeci. Cine are cartonaşul de rugăciune B, cincizeci? Ridică-ţi mîna. Cartonaşul de rugăciune B. Noi am început de la unu, seara trecută, acum noi vom începe de la cincizeci, în seara aceasta.

96 Cine are B, B, cincizeci? Ţine-ţi mîna sus. Cartonaşul de rugăciune B, cincizeci. Vrei să spui că nu este aici? Îl ai tu pe acesta? În regulă, B, cincizeci. B, cincizeci şi unu, cine îl are? B, cincizeci şi unu, în regulă. B, cincizeci şi doi, cine are B, cincizeci şi doi? În regulă, tu îl ai. B, cincizeci şi trei, cincizeci şi patru, veniţi drept aici. Cincizeci şi patru, cincizeci şi cinci.

97 Băiatul meu vine aici jos, chiar înainte să vin eu înăuntru, şi amestecă o grămadă de cartonaşe. Şi vedeţi cum sînt ele, unul *aici*, şi unul *acolo*? Ei nu ştiu. Voi aţi putea să veniţi în jos pe *acest* rînd aici şi să luaţi unul, următorul ia zece, un altul ia douăzeci şi cinci. Noi nu ştim unde este acesta, dar, oriunde sînt ele.

98 Acum cîţi vom chema noi? Cinci, patru? B, cincizeci. A fost B, cincizeci, nu-i aşa? [Cineva zice, "Da."—Ed.] B, cincizeci la cincizeci şi cinci. Cincizeci şi şase, cincizeci şi şapte, cincizeci şi opt, cincizeci şi nouă, şaizeci. Acum să vedem, unu, doi... Numără-i, Billy, iar noi vom...Şaizeci, şaptezeci, să se ridice

întîi, dacă ei vor. B, cincizeci la şaptezeci, şaptezeci şi cinci. Numără-i, Frate Roy, dacă tu vrei, în timp ce eu vorbesc către audienţă.

99 Cît de mulţi de acolo acum aşa cum priviţi încoace, şi nu aveţi un cartonaş de rugăciune?

100 Amintiţi-vă, că Isus a spus, "Lucrările pe care le fac Eu le veţi face şi voi." Este asta adevărat? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Asta-i adevărat. Credeţi voi aceasta? ["Amin."] Sămînţa lui Abraham a spus aşa.

101 Biblia spune, că, "El este Marele Preot." Evrei, capitolul 4, "El este Marele Preot care poate fi atins prin simţurile infirmităţilor noastre." Credeţi voi aceasta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Dacă El este acelaşi ieri, azi, şi în veci, cum ar face El aceasta?

102 Acolo era o femeie micuţă, în Biblie, după cum voi observaţi ceea ce eu spun. O femeie micuţă, în Biblie, poate că ea nu avea un cartonaş de rugăciune; dar ea a zis în inima ei, "Dacă pot să mă ating de Omul acela, eu Îl cred." Ea a cheltuit tot ce avea ea, pentru doc-. . . cu doctorii. Ei nu o puteau ajuta. Cazul ei era prea mare. Ei nu o puteau ajuta. Dar ea a crezut că Dumnezeu o va ajuta. Şi ea I-a atins marginea, îmbrăcămintei Lui.

103 Şi El a spus, "Îmi dau seama că a ieşit putere din Mine." Este asta adevărat?

104 Credeţi voi că El este acelaşi, în seara aceasta? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Credeţi voi că El este aici? ["Amin."] Cît de mulţi cred că El a înviat din morţi? ["Amin."] Acum cum puteţi voi dovedi că El a înviat din morţi?

105 Nu cu mult în urmă, un om Baptist renumit a venit la mine, şi el a zis, "Frate Branham, eu am fost învins—învins, odată, de un Mahomedan care a spus aşa. El zicea, 'Dacă El a înviat, El a promis că El va face acelaşi lucru. Să-L vedem că o face.'" Vedeţi, ei cred că El nu a făcut aceasta.

106 Dar noi credem că El va face aceasta. Noi credem că El a înviat din morţi. Nu există o altă religie în lume care poate dovedi că fondatorul lor este viu, decît Creştinismul. Şi singura cale prin care Dumnezeu poate confirma Aceasta, este prin acei care o cred; pentru că acela este singurul fel prin care Dumnezeu săvîrşeşte Cuvintele Lui, sînt acei care cred Aceasta.

107 Acum în timp ce noi aliniem acest rînd mic de rugăciune aici. Eu nu ştiu cît de mulţi vom lua noi. Eu vreau ca fiecare din voi, să vă ţineţi poziţia, ţineţi-vă scaunul, nu vă mişcaţi în jur. Uitaţi-vă încoace şi rugaţi-vă, zicînd, "Doamne Isuse, eu cred."

108 Amintiţi-vă, El mi-a spus, "Dacă tu îi faci pe oameni să te creadă; şi atunci fii sincer cînd te rogi." Aceea era peste toată această naţiune, înainte şi înapoi, pentru cincisprezece ani, niciodată nu a eşuat aceasta. Aceasta nu poate eşua.

109 Dumnezeu, un singur lucru Dumnezeu nu poate face, acela este să dea greş. El trebuie să-şi ţină Cuvîntul Lui. Eu cred aceasta. Eu cred că tot atît de bine cum eu . . . mai mult decît eu cred că eu stau aici, mai mult decît eu cred că eu sînt în această clădire; acesta ar putea fi un miraj, acesta ar putea fi un vis. În sufletul meu, eu ştiu că Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu trăieşte. Iar voi fiind o Sămînţă a lui Abraham, voi fiind morţi în Cristos, voi sînteţi Sămînţa lui Abraham.

110 Acum ei au nişte batiste aici. Mare succes este făcut prin aceasta, oamenii care cred. Acum să ne plecăm capetele noastre, în timp ce ei se pregătesc, şi să ne rugăm pentru acestea.

111 Tată Ceresc, noi sîntem învăţaţi în Biblie, şi există oameni aici care cred fiecare Cuvînt pe care Tu ai spus că este Adevărul. Doamne, uneori ei se clatină şi lovesc la gaura cheii, cu cheia, fără să nimerească, zbătîndu-se, dar ei cred că aceasta este acolo. Doar lăsaţi-i să continue s-o introducă, ei o vor afla, căci ea este acolo. Şi cheia aceea este cheia potrivită, "Dacă tu poţi crede, toate lucrurile sînt posibile." Aşa cum cîntarea este cîntată acum, sau la instrument.

112 În Biblie se spune că, "Pavel lua de pe trupul său batiste şi şorţuri, şi le-a trimis la bolnavi şi nenorociţi, şi duhurile necurate îi părăseau pe oameni, şi ei erau vindecaţi."

113 Acum, Doamne, noi ştim că Sfîntul Pavel este cu Tine. Dar, acesta nu era el; acesta erai Tu, Doamne, Cristos în el. "Nu sînt eu care trăieşte, ci Cristos care trăieşte în mine," a spus el.

114 Şi acum la această generaţie, tu încă eşti Cristos, astăzi, aşa cum tu ai fost ieri. Şi aşa cum mă rog peste aceste batiste, atingîndu-le, eu mă rog ca Tu să învingi fiecare vrăjmaş. Dă-le credinţă, ca ei să ştie că vrăjmaşul este învins.

115 Şi odată, Marea Roşie, despre care noi tocmai am vorbit, avea pe Israel desprinşi de promisiune, şi ei erau în linia de

datorie. Şi un scriitor a spus, că, "Dumnezeu a privit în jos cu ochi mînioşi, prin acel Stîlp de Foc, şi marea s-a temut şi şi-a deschis porţile, iar ei au trecut dincolo."

116 Priveşte jos, în seara aceasta, prin Sîngele lui Isus Cristos. Şi fie ca, atunci cînd aceste batiste sînt puse peste bolnavi, fie ca vrăjmaşul să vadă credinţa noastră, în seara aceasta, aşa cum ne rugăm această rugăciune de credinţă pentru ei. Şi fie ca fiecare să fie eliberat, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

117 Acum eu vreau atenţia voastră neîmpărţită. Oricine este aici sus la microfon, voi aţi putea să-l fixaţi. Deoarece, dacă Duhul Sfînt ar face aceasta . . . Eu nu zic că El face.

118 Acum oricine vine aici şi vă spune că ei au putere să vindece bolnavi, să nu credeţi aceasta. Puterea este toată în Cristos. El este Biruitorul, nu voi şi eu. Noi doar acceptăm ceea ce El a făcut. Nici un om nu are putere să mîntuiască sau să vindece.

119 Fiecare om în lume, preţul a fost deja plătit. Cerinţa a fost plătită. Cum a fost aceasta? "El a fost rănit pentru păcatele noastre, cu rănile Lui noi am fost vindecaţi." A voastră—a voastră vindecare a fost plătită. Mîntuirea voastră este plătită. Aveţi voi credinţă să veniţi, să acceptaţi aceasta? Asta-i tot. Dacă voi sînteţi Sămînţa lui Abraham, voi aveţi. Dumnezeu a promis aceasta. Există ceva în voi care spune că ea este acolo, şi ea este.

120 Acum ce este un dar? Este un dar să mergi afară şi să vindeci pe oameni? Nu. Un dar este să te dai la o parte din cale, astfel ca Dumnezeu să te poată folosi.

121 Acum El a promis asta, ultimul semn, după cum a spus Isus Cristos, "Cum era în zilele Sodomei, chiar înainte să ardă." Nu înainte ca alte lucruri să aibe loc, Evanghelia a fost predicată de Lot, şi aşa mai departe; nu aceea. Ci chiar înainte să fie arsă, Dumnezeu a coborît în forma unui om, şi a şezut împreună cu Biserica aleasă, Abraham şi grupul lui, care aveau promisiunea.

122 Acum amintiţi-vă, doar Sămînţa lui Abraham a primit aceasta. "Încă puţină vreme şi lumea nu Mă va mai vedea," a spus Isus, "Voi Mă veţi vedea, pentru că Eu voi fi cu voi, în voi, pînă la sfîrşitul lumii."

123 Dar El a promis, chiar înainte ca El să se întoarcă din nou, "Cum era în Sodoma," priviţi ce primeşte Sodoma; priviţi ce primeşte Biserica aleasă, a zis, "aşa va fi la venirea Fiului

omului." Dumnezeu manifestat în forma unui om, căci cu spatele Lui întors la cort, a spus ce a făcut Sara în interiorul cortului. Fiecare care ştie că acesta este Adevărul, ridicaţi-vă mîinile. Aceasta este exact. Acum El a promis aceasta. Noi sîntem la timpul sfîrşitului. Acum amintiţi-vă, acela era ultimul lucru care s-a întîmplat; şi lumea Neamurilor a fost arsă, Sodoma, iar fiul promis a venit pe scenă. Noi aşteptăm după un Fiu promis, Fiul lui Dumnezeu.

124 Iată-ne aici. Fie ca Dumnezeu să vă deschidă ochii. Eu nu ştiu nimic altceva să spun. Fie ca El să vă deschidă ochii.

125 Acum Tată Ceresc, eu sînt ca neajutorat, eu sînt o grămadă de lut pe care Tu l-ai modelat laolaltă, şi l-ai pus aici afară. O Dumnezeule, fie ca eu, în seara aceasta, să am harul şi Prezenţa Ta, încît Tu să poţi fi acela să poţi folosi aceşti bulgăraşi de lut pe care Tu îi ai aici înăuntru. Ca aceia, Doamne, pe care Tu ia-i chemat la Viaţă Eternă, sau poate că nu au acceptat Aceasta deocamdată, fie ca ei să vadă aceste promisiuni. Ei ar fi putut să fi fost învăţaţi că aceea era pentru o altă zi, dar aici este aceasta în Biblie. Confirmă Aceasta, Doamne. Aceea este interpretarea Ta Proprie. Aceasta nu necesită mai mult decît atît. Dacă Tu vei face doar aceasta aşa, atunci ei vor vedea căci Cuvîntul este adevărat. Admite aceasta, Tată. Noi ne predăm Ţie.

126 Lasă ca fiecare persoană de aici, Doamne, să-şi folosească credinţa lor, în seara aceasta. Fie ca fiecare membru din Seminţia lui Abraham, prin Isus Cristos, să aibe credinţă, în seara aceasta, şi să accepte Prezenţa Ta. Şi noi îţi vom da Ţie lauda. Amin.

127 Acum, este aceasta ulti-. . . Acum aceasta este straniu. Eu vreau ca voi să mă ajutaţi acum, rugaţi-vă pentru mine. Şedeţi foarte liniştiţi, nu vă mişcaţi în jur. Şedeţi liniştiţi, rugaţi-vă.

128 Acum, vedeţi, aceasta se schimbă de la evanghelism, dincolo să vă relaxaţi în aşa fel încît Duhul lui Dumnezeu să vă poată lua complet într-o altă dimensiune.

129 Acum aici stă această tînără. . . Vino aici un picuţ, doamnă, şi doar aceasta este în ordine, astfel ca eu să nu plec departe de acest microfon. Vedeţi, eu nu ştiu ce se întîmplă, voi vedeţi, şi atunci uneori, voi ştiţi. . . Acum singura cale prin care eu ştiu aceasta, aceasta este—aceasta este prin microfon, voi vedeţi, şi ei încearcă să prindă aceasta acolo afară, şi eu doar nu ştiu ce.

130 Acum noi sîntem străini unul cu altul. Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată în viaţa mea. Dar tu eşti cu mult mai tînără decît mine. Şi noi probabil că am fost născuţi cu milele aparte, şi ani aparte. Aceasta este prima noastră întîlnire. Este asta corect? Dacă aceasta este, ridică-ţi mîna astfel ca audienţa să vadă. Acum, ea este doar o femeie care stă aici.

131 Priviţi, luaţi aceasta înapoi la Scriptură. Să luăm Sfîntul Ioan 4. Fiecare din voi citiţi aceasta cînd mergeţi acasă. Nu—nu că această femeie este acel fel de femeie; eu nu ştiu. Şi voi ştiţi că eu nu sînt Isus Cristos. Dar El este aici. Acesta este El. Acum Duhul Lui ungîndu-ne, poate descoperi necazul ei, aşa cum El a făcut la femeia de la fîntînă. Acelaşi lucru.

132 Şi, prin aceea, unde preoţii şi conducătorii din ziua aceea, au zis, "Acest Om este un ghicitor, sau un drac, Beelzebub."

133 Această femeie a zis, "Domnule, eu îmi dau seama că Tu eşti un profet. Noi ştim că Mesia vine, şi acesta va fi semnul Lui."

134 Acum, cîţi ştiu că acesta este adevărul? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Păi, dacă El este acelaşi ieri, azi, şi în veci, nu ar fi acela semnul Lui în seara aceasta? ["Amin."] A promis El că aceasta va fi, chiar înainte de timpul sfîrşitului? ["Amin."] Acum vedeţi dacă El îşi ţine promisiunea Lui faţă de Sămînţa lui Abraham.

135 Acum dacă vreunul de aici crede că aceasta este greşit, veniţi aici sus şi faceţi acelaşi lucru. Dacă acesta nu este, atunci nu spuneţi nimic despre acesta. Voi aveţi privilegiul.

136 Acum, în Numele lui Cristos, eu iau fiecare duh sub controlul meu, spre gloria şi onoarea lui Dumnezeu.

137 Eu va trebui doar să vorbesc cu tine, un moment, tînără doamnă. Tu ştii, Domnul nostru a vorbit cu femeia aceea la fîntînă. El a spus, "Adă-Mi să beau." Ce făcea El?

138 Acum priviţi, El a zis, în Sfîntul Ioan 5, "Adevărat, adevărat, Eu vă spun, că Fiul," acela era El, trup, "nu pot face nimic de la Mine," numai cum El vedea pe Tatăl făcînd. "Ce face Tatăl, El arată Fiului. Vedeţi, Eu nu pot face nimic de la Mine, ci aşa cum Eu văd pe Tatăl făcînd aceasta." Atunci, Isus niciodată nu a săvîrşit o minune pînă cînd mai întîi i-a arătat Dumnezeu Lui printr-o vedenie; nu i-a spus Lui în urechea Lui, ci i-a arătat Lui. "Ce Eu văd," nu aud, "văd pe Tatăl

făcînd." Aceasta era ceea ce L-a făcut un Profet asemănător lui Moise, aşa cum a spus Moise. Acum cînd El—El a cunoscut pe Tatăl . . . El era pe . . .

139 El mergea la Ierihon, dar El avea nevoie să meargă prin Samaria, şi El a venit sus la o cetate Sihar. Şi cum vedeţi, Samaritenii erau în aşteptare după un Mesia.

140 Iudeii erau în aşteptarea acestuia, şi El le-a arătat semnul Lui. Filip, Natanael, Petru, îndată ce acel semn a fost făcut, ei au zis, "Tu eşti Fiul lui Dumnezeu."

Rabinul a zis, "Acest Om este Beelzebub."

141 Dar acum amintiţi-vă, Neamurile, noi, noi eram Anglo-Saxonii, noi—noi nu aşteptam nici un Mesia. Noi eram păgîni, Romani, şi aşa mai departe. Noi nu aşteptam nici un Mesia. El vine numai la aceia care-L aşteaptă.

142 Dar Samaritenii îl aşteptau pe El, aşa că El trebuia să meargă pe la ei, sus prin Samaria. El a şezut jos la fîntînă. O tînără doamnă, probabil de vîrsta ta, a ieşit afară. Ea era o femeie de faimă rea. Voi aţi citit povestea, eu presupun. Şi El a zis, "Femeie, adă-Mi să beau."

143 Ea a zis, "Oh, dar nu este obiceiul ca Tu, un Iudeu, să ceri la Samaritean aşa ceva."

144 El a zis, "Dar dacă tu ai şti cu Cine vorbeşti, tu ai cere de la Mine să bei."

145 Conversaţia a mers înainte. În final, El a aflat unde era necazul ei. Vă reamintiţi ce era acesta? Ea a avut prea mulţi bărbaţi. Şi a zis, "Du-te şi adu-ţi bărbatul, să vină aici."

Ea a spus, "Eu nu am nici unul."

146 A zis, "Tu ai zis bine," zicea, "pentru că tu ai avut cinci, şi cu cel care trăieşti acum nu este al tău."

147 Ea a spus, "Domnule, eu înţeleg că Tu eşti un profet. Noi ştim că Mesia vine, şi El ne va spune aceste lucruri."

Şi El a zis, "Eu sînt Acela."

148 Ea şi-a lăsat ulciorul ei, a alergat în cetate, şi a zis, "Veniţi, de vedeţi un Om Care mi-a spus ce am făcut. Nu este acesta Mesia?" Ei nu au avut un profet de sute de ani. Şi aici era un Om care pretindea a fi Mesia, şi a dovedit să fie un—un profet, şi a arătat semnul lui Mesia.

149 Te-ar face aceasta să crezi acelaşi lucru, dacă El a făcut acelaşi lucru, fiindcă El este acelaşi ieri, azi, şi în veci, şi a promis prin aceste Scripturi că El va face aceasta?

Va face aceasta audienţa să creadă? [Adunarea zice, "Amin"—Ed.]

150 Tu suferi cu o boală de rinichi. Dacă aceasta este adevărat, ridică-ţi mîna sus.

151 De ce îmi sare aceasta întotdeauna în faţă? Cineva zice, "El a ghicit asta." Eu nu am ghicit asta.

152 Aici, ea este o femeie frumoasă. Mă crezi tu pe mine? Acum tu ştii că eu nu am ghicit asta. Lasă-mă să spun altceva. Soţul tău este cu tine. El suferă, deasemeni. Nu-i aşa? O boală cu şirea spinării. Aceasta-i corect. Nu-i aşa? Voi aveţi un băieţaş cu voi. Şi el suferă, deasemeni. Voi vreţi rugăciune pentru el. El are ceva rău cu ochii. Asta este adevărat. Voi aveţi o fetiţă cu voi, ea are boală de rinichi, ca tine. Este asta adevărat? Acum voi toţi puteţi fi bine, dacă voi veţi crede. Credeţi voi aceasta? Dumnezeu să vă binecuvinteze. Duceţi-vă în drumul vostru şi fiţi sănătoşi.

153 Credeţi voi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] El este acelaşi ieri, azi, şi în veci. Ce este aceasta? Ce încearcă El să facă? Către voi, Sămînţa lui Abraham, El vă arată că El nu este mort. Eu nu pot face acele lucruri. El nu este mort. Ci El trăieşte, arătîndu-vă că voi aveţi un drept să stăpîniţi porţile vrăjmaşului vostru. Aceasta ar trebui să o stabilească.

154 Această doamnă, vino pe aici, doar un moment. Noi sîntem în jur, cam de aceeaşi vîrstă, eu presupun. Dar noi sîntem—noi sîntem străini unul altuia, atît cît ştiu eu. Eu nu te cunosc, şi noi sîntem străini. Eu nu ştiu nimic despre tine. Dacă asta este adevărat, ridică-ţi mîna, vedeţi. [Sora zice, "Asta-i adevărat."—Ed.] Careva dintre ei doar ţi-a dat un cartonaş de rugăciune, şi iată-te aici. În ordine. Acum dacă Domnul Isus . . .

155 Dacă eu poate spun că eu încercam să iau locul Fratelui Oral Roberts, sau careva din aceşti mari oameni ai credinţei, eu aş zice, "Doamnă, ce este greşit cu tine?"

156 Tu ai zice, "Păi, eu am *aşa-şi-aşa*" şi acum el ar putea să nu fie corect. Vedeţi? Eu nu ştiu. Vedeţi? Dar, el, tu ia-i putea spune ce este greşit.

157 El şi-ar pune mîinile peste tine, zicînd, "Dumnezeu m-a trimis să—să mă rog pentru bolnavi. Tu crezi asta?" "Da." "Slavă lui Dumnezeu! Du-te, crede aceasta!"

158 Aceasta este în ordine. Aceasta este în ordine. Dumnezeu a promis aceasta. Dar, voi vedeţi, noi trăim în sus puţin mai departe în sus în ziuă decît aceea. Isus a promis, "Cum era în zilele Sodomei. Lucrările pe care le fac Eu le veţi face şi voi."

159 Acum dacă Dumnezeu poate să-mi spună cum erai tu, tu ştii dacă aceasta este adevărat sau nu. El poate să-ţi spună ce vei fi tu. Şi dacă aceea este adevărat, aceasta va fi adevărat, deasemeni. Dacă El îţi spune, orice, eu nu ştiu; dar dacă El îmi va spune care este necazul tău.

160 Veţi crede voi aceasta, deasemeni, audienţă? [Adunarea, "Amin."]

161 Eu într-adevăr ar trebui să mă opresc. Că o dată, persoana aceea care a fost aici cu un timp în urmă, care ar trebui să confirme aceasta. Isus a făcut aceasta odată. El nu a mai făcut-o încă odată. Fiecare în Sihar au crezut-o, au crezut mărturia femeii, cînd ea a venit, le-a spus, şi ea era o femeie de faimă rea. O Creştină tocmai a părăsit platforma, înaintea voastră a tuturor! Amin. Dar fiindcă este mai tîrziu decît ne gîndim, fie ca Domnul să continue să se dovedească pe Sine, marele, Biruitor puternic, ca Sămînţa lui Abraham. Dar ca Abraham, El a făcut-o pentru Abraham, o dată; apoi a distrus aceea, şi a făcut aceasta din nou. Abraham a continuat să creadă pe Dumnezeu.

162 Tu nu eşti aici pntru tine însuţi. Tu eşti aici pentru altcineva, şi aceea este o doamnă. Ea este sora ta. [Sora zice, "O Doamne!"—Ed.] Iar doamna este umbrită la moarte. ["Doamne!"] Şi ea suferă de un—un diabet. ["Oh!"] Iar ea nu este de aici. ["Nu."] Ea este dintr-un . . . Ea este din Louisiana, o ţară mlăştinoasă. ["Oh, oh, oh!"] Aceea . . . Şi aici este un alt lucru, ca audienţa să poată cunoaşte aceasta. Tu ai o fiică care este foarte bolnavă, care are în plan să participe la această adunare, şi ea are epilepsie. ["Oh, oh, oh!"] Aceasta este adevărat. Aceasta este adevărat. Nu-i aşa? ["Oh!"] Crezi tu acum? ["Da. Amin."] Dacă tu eşti Sămînţa lui Abraham, acceptă aceasta şi păşeşte afară, ["Domnul meu! Domnul meu!"] şi fii vindecată în Numele lui Isus Cristos.

163 Credeţi voi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Cu certitudine. Amintiţi-vă, că aceasta este promisiunea Lui. El a spus că El o va face. El îşi ţine promisiunea Lui.

164 Cum vă simţiţi? Noi sîntem străini unul altuia. Eu nu vă cunosc. Dar Dumnezeu vă cunoaşte. Dvs. credeţi dacă Dumnezeu îmi poate descoperi necazul dvs., atunci veţi cunoaşte că aceasta trebuie să vină de la vreo putere spirituală. [Sora zice, "Adevărat."—Ed.] Acum, există numai două lucruri de unde poate veni aceasta, pe care le-aţi putea imagina. Cînd aceasta se face, aceasta este dincolo de explicaţie, deoarece acesta este un fenomen. Şi, deasemeni, acesta este un paradox; ceva, ei bine, aceasta este nerezonabil, deşi adevărat. Acesta ar fi un paradox. Şi acum dvs. ştiţi aceasta, dacă aceasta este adevărat sau nu, dvs. veţi şti dacă El va spus adevărul.

165 Acum, amintiţi-vă, eu nu vă cunosc. Acesta trebuie să fie Cineva afară de mine. Dacă dvs, faceţi ca Fariseii, şi ziceţi, "Oh, acesta este un duh rău," atunci dvs. aveţi răsplata aceea. Dacă dvs. credeţi că acesta este Cristos, dvs. aveţi răsplata Lui. Motivul că puteţi crede aceasta, este deoarece El a promis aceasta pentru această zi, şi aceasta nu a fost de la acel timp pînă acum. Aceea îl face timpul sfîrşitului.

166 Există cineva care continuă să apară înaintea dvs., tot timpul. Acesta este un om, cu păr cărunt. Acesta este soţul dvs. [Sora spune, "Da."—Ed.] Şade chiar acolo. El încearcă să accepte vindecarea lui, fiind umbrit de un cancer, tumoare, canceroasă. Dvs. aveţi boală de rinichi, boală de vezică. ["Da."] Dvs. sînteţi Dl. şi D-na Little. ["Noi sîntem."] Este asta adevărat? ["Da."] Credeţi din toată inima, şi fiţi vindecaţi.

167 "Voi ziceţi numele lui, a lor?" Păi, desigur. Nu i-a spus Isus lui Petru, "Numele tău este Simon, fiul lui Iona"?

168 Aici este un om. Noi sîntem străini unul altuia, domnule. Eu nu te cunosc. Dar tu eşti un om, ca şi—ca şi Petru venind la Domnul Isus, noi venim împreună. Crezi tu că eu sînt slujitorul Lui? Crezi tu că ceea ce eu am spus este adevărul? [Fratele zice, "Da, domnule. Eu cred, domnule." —Ed.] Dacă tu poţi să crezi aceasta! ["Da, domnule."] Eu, dacă este ceva ce eu aş putea face pentru tine, eu aş face-o, dar nu există nimic ce pot face eu. El deja a făcut aceasta; este doar ceva să te fac să o crezi. Şi, vezi, acesta nu aş fi eu. Dacă acesta eram eu, eu aş—eu aş face tot ce aş putea pentru tine. Dar El mi-a dat un dar, şi eu doar mă relaxez în faţa Lui, şi El face vorbirea. ["Aceasta-i adevărat. Da, domnule."] Crezi tu aceasta? ["Da."]

169 Credeţi voi asta, audienţă? [Adunarea, "Amin."]

170 Eu am vrut să găsesc un om. Tu ai cîteva lucruri rele cu tine. Dar unul dintre lucruri este, că tu ai o umflătură pe ochiul tău drept. Acela este necazul tău principal. Aici este un alt lucru, o femeie continuă să apară aici. Ea este soţia ta. Crezi tu că Dumnezeu poate să-mi spună ce este rău cu soţia ta aici? Necazul ei este în gura ei. Acesta este cu dinţii ei. Aceasta-i corect. Crezi tu că acelaşi Isus, Care ştia cine era Simon Petru, ar putea să-mi spună cine eşti tu? [Fratele spune, "Da."—Ed.] Te-ar face aceasta să crezi mai mult? [Da, domnule."] Te-ar face? ["Da."] Oscar Barnes. ["Asta-i adevărat."] Este asta adevărat? Du-te acasă pe drumul tău, fii vindecat.

171 [Porţiune goală pe bandă—Ed.]. . . străin faţă de tine. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaşte. Crezi tu că El este în stare să-mi spună care este necazul tău? Vei crede tu aceasta din toată inima ta? Necazul tău este în jurul gîtului tău, şi în pieptul tău aici. Aceasta este—aceasta este o descompunere a osului. Ţi se fac cocoloşi, parcă, şi noduri înlăuntru în structura osului. Aceasta-i corect. Tu nu eşti de aici. Tu eşti într-un—un oraş care are crînguri de portocali peste tot în jurul lui. Acesta este aşezat într-o vale, cu o panoramă de munţi în spatele lui. Acolo este un hotel numit Antlers. Acesta este San Bernardino. Acesta este de unde eşti tu. Du-te înapoi, Isus Cristos te face bine, dacă tu vei crede aceasta.

172 Există numai un singur lucru care poate să vindece cancer, acela este Dumnezeu. Crezi tu că El te va vindeca? [Fratele zice, "Eu sigur cred." —Ed.] Crede aceasta! Du-te, şi fie ca Domnul Dumnezeu să-ţi facă fiecare simţ întreg.

173 Motivul că tu erai excepţ-. . . extrem de nervoasă, cu adevărat supărată. Prin această nervozitate, stomacul tău a ajuns într-o stare. Tu nu-ţi poţi digera mîncarea; ţi-o aduce sus în gură. Acesta este tot un acid în gura ta. Tîrziu în după-amiază, tu devii foarte epuizată şi toate celelalte. Tu ai un ulcer digestiv în stomacul tău. Crezi tu că acela este Isus Cristos care poate să-ţi spună asta? [Sora zice, "Da."—Ed.] Du-te şi mănîncă-ţi cina, atunci. Crede din toată inima ta, Isus Cristos te face bine.

174 Cum te simţi? Există multe lucruri rele. Dar unul dintre lucrurile de care îţi este teamă, este că tu urmează să fii oloagă cu o artrită. Dar crezi tu că Dumnezeu te va vindeca, te va face bine de aceasta? [Sora zice, "Da."—Ed.]

175 Doamne Isuse, eu mă rog ca Tu să admiţi aceasta pentru sora mea. Dă-i ei—ei vederea. Ia necazul doamnei de la ea, şi vindecă-i artrita, în Numele lui Isus. Amin.

176 Du-te acum, crezînd. El o va face, şi va fi totul bine. Nu te îndoi, doar continuă să mergi, şi crede din toată inima ta.

177 Boala de inimă este un lucru teribil, dar Cristos vindecă inima. Crezi tu asta? [Sora zice, "Da."—Ed.] Du-te, crede aceasta, şi toate acestea vor fi făcute. S-a terminat.

178 Crezi tu că vei deveni infirmă? Nu, eu nu cred aşa, nici eu. Gîndul meu, artrită; acea umbră acolo, oh, acela este cancer. [Sora zice, "Oh, oh!" —Ed.] Crezi tu că El îl va vindeca? ["Da, eu cred."] Du-te, crede aceasta. El te va face bine.

179 Aceasta te-a cam deranjat, pentru puţină vreme, blocaj în inimă. Dar crezi tu că aceasta o să se termine, în seara aceasta? Du-te, şi crede aceasta, Isus Cristos te face bine.

180 Era puţin necaz, de la necazul doamnei, pentru multă vreme. Şi apoi, dvs. sînteţi, dvs. aveţi o dificultate să vă sculaţi dimineaţa. Dvs. sînteţi înţepenită, în membrele dvs. Deabia că puteţi umbla, pînă tîrziu în ziuă, din timp. Aceasta este artrită. Mergeţi, şi nu vă îndoiţi, nu o veţi mai avea. Doar credeţi aceasta, din toată inima dvs.

181 Dvs. aveţi cîteva lucruri, complicaţii. Dar lucrul care vă deranjează aşa de rău, vă gîndiţi de asemenea la artrită, ceea ce este, schilodindu-vă. Credeţi că El vă va face să umblaţi şi să fiţi bine? [Sora zice, "Da, domnule."—Ed.] Mergeţi, credeţi aceasta din toată inima, Isus Cristos vă va face bine.

182 Inimă agitată, şi artrită, dar credeţi că Dumnezeu vă va face bine? Credeţi? Duceţi-vă, şi fie ca Domnul Isus să vă facă bine.

183 Stomacul acela desigur că va dat o mulţime de necaz în ultimii cîţiva ani, nu-i aşa? El nu o să vă mai dea. Mergeţi, credeţi aceasta. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

184 Tu poţi, de asemenea, stomacul tău este vindecat. Du-te, crede din toată inima ta. Nu te îndoi.

185 Ai o dificultate să respiri, acea astmă veche într-adevăr te doboară. Nu-i aşa? Crezi tu că aceasta o să se facă acum? [Fratele zice, "Da."—Ed.] În regulă, du-te şi crede aceasta. Amin.

186 Aleluia! Credeţi voi din toată inima? [Adunarea se bucură—Ed.]

187 Doar un moment. Nu vedeţi voi Lumina aceea acolo? O micuţă doamnă de culoare uitîndu-se la mine, şade drept acolo jos, ea are o tumoare în partea ei stîngă. Ea are boală de rinichi, complicaţii. Tu ai avut mai multă credinţă. Tu nu trebuie să vii aici sus. Ea a trecut. Doar crede aceasta. Amin. Ai credinţă în Dumnezeu!

Credeţi voi aceasta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

188 Crezi tu, soră, că tu vei trece peste acea boală de şirea spinării, şezînd acolo? Crezi tu că El te va face bine? În regulă. Doar nu te îndoi, şi tu poţi avea aceasta dacă tu o vei crede doar.

189 Omul care şade aici, uitîndu-se la mine, suferă de o boală de prostată, sculîndu-se noaptea şi alte lucruri. Crezi tu, domnule? Aceasta se va sfîrşi, atunci, dacă tu o crezi.

190 Aici şade un om de culoare şezînd aici, uitîndu-se la mine. El suferă de epilepsie. El deasemeni caută botezul cu Duhul Sfînt. Ridică-te în picioare, domnule, şi acceptă vindecarea ta. Fie ca Dumnezeu să-ţi dea botezul Duhului Sfînt. Amin.

191 Şezînd chiar dincolo de dvs., acolo este un copil şezînd acolo, care deasemeni are epilepsie, un fel de crize de ameţeală, şezînd acolo afară, dincolo pe partea cealaltă. Credeţi că Dumnezeu va face copilul bine, acolo? Credeţi din toată inima? Atunci Dumnezeu va vindeca copilul.

192 Voi credeţi, fiecare din voi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Nu este—nu este El, nu este El cu adevărat Sămînţa Royală a lui Abraham? ["Amin."] Nu este El puternicul Biruitor? ["Amin."] A promis El că voi aţi putea stăpîni porţile vrăjmaşului? ["Amin."]

193 Cîţi dintre voi sînteţi legaţi, şi simţiţi presiunea vrăjmaşului? Ridicaţi-vă mîinile, care simţiţi presiunea vrăjmaşului. Şi voi sînteţi Sămînţa lui Abraham, ridicaţi-vă mîinile în felul *acesta*. Ziceţi, "Frate Branham, eu sînt supărat cu nervozitate." Oh, în jur de optzeci la sută dintre voi cu aceea. Ziceţi, eu...Aceasta este doar aşa de gros acum, întreaga mulţime devine doar ca o mare lactee, aceasta aproape că mă orbeşte, acolo afară unde sînteţi voi.

194 Nu vedeţi voi, că aici douăzeci sau treizeci, poate, de cazuri, sau mai multe, chiar aici pe această platformă şi afară în audienţa aceea, că Dumnezeu nu dă greş? Acesta este Isus Cristos acelaşi ieri, azi, şi în veci. Credeţi voi aceasta?

[Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Atunci de ce nu, fiecare Sămînţă a lui Abraham, de ce nu luaţi cheia acum? Marele Biruitor, care a biruit aceasta pentru voi, este aici. El a dovedit de a fi aici. Îl credeţi voi pe El? ["Amin."]

195 Atunci luaţi-vă cheia de credinţă, întindeţi-vă în sus cu mîinile voastre, şi ziceţi, "Isus Cristos, eu cred pentru vindecarea mea, chiar acum." Ridicaţi-vă sus în picioare. Ridicaţi-vă mîinile, descuiaţi-vă credinţa voastră acum. "Eu cred, Doamne Isuse. Eu cred chiar acum."

196 Acum puneţi-vă mîinile dincolo unul pe altul. Puneţi mîinile vizavi unul peste altul, o altă Sămînţă a lui Abraham. Acum voi rugaţi-vă pentru persoana aceea. Puneţi-vă mîinile peste ei. Isus a zis, "Aceste semne îi vor urma pe acei care cred. Dacă ei îşi pun mîinile peste bolnavi, ei se vor însănătoşi."

197 Satan, tu ai pierdut bătălia. În Numele lui Isus Cristos, ieşi afară de aici, şi lasă-i pe aceşti oameni să plece, pentru slava lui Dumnezeu.

Patriarhul Abraham, Vol. 3 No. 6
(*The Patriarch Abraham*, Vol. 22 No. 7)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Vineri seara la 7 Februarie, 1964, la Kern County Fairgrounds în Bakersfield, California, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică şi tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată in 1993 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org